

Umorzenia należności z tytułu opłaty za pobyt dzieci w spokrewnionej rodzinie zastępczej

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 08, kwiecień 2018 09:08

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 1845

Użycie w przepisie art. 194 ust. 3 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej określenia "może", oznacza, że umorzenie należności oparte jest na uznaniu administracyjnym. Wyrok WSA w Szczecinie z 1 marca 2018 r. sygn. II SA/Sz 121/18.

W rozpatrywanej sprawie organ umorzył w części należność z tytułu opłaty za pobyt dzieci w pieczy zastępczej, pozostałą po umorzeniu należność organ nakazał wpłacić w kasie bądź na rachunek bankowy organu. W toku postępowania strona została poinformowana o umorzeniu należności w części wraz z odsetkami i o możliwości rozłożenia na raty pozostałej po umorzeniu w części należności wraz z odsetkami. Pozwoliłoby to spłacić zaległą należność w 36 miesięcznych ratach. Jednak strona wskazała, że nie składa wniosku o rozłożenie na raty.

SKO utrzymało decyzję w mocy. Sąd administracyjny przyznał rację organowi. W uzasadnieniu wyroku wskazano, że skarżąca jest osobą młodą, wykształconą, posiada zatrudnienie i jak wynika z dokumentów jest to zatrudnienie na czas nieokreślony w instytucji publicznej. Pozwalało to na przyjęcie, iż sytuacja skarżącej rokuje na możliwość chociażby systematycznego regulowania należności, nawet w formie spłat ratalnych. Nie bez znaczenia jest okoliczność, że zdecydowanie większa część należności wraz z odsetkami została skarżącej umorzona i nastąpiło to pomimo stwierdzonej przez organ I instancji dysproporcji wykazywanych przez stronę dochodów i wydatków.

Sąd zwrócił równocześnie uwagę, że skarżąca z jednej strony wskazuje na realizowaną spłatę należności takich jak: kredyt, opłata za telewizję satelitarną, za usługi telekomunikacyjne i telefony z drugiej zaś nie widzi możliwości spłaty należności nawet w sugerowanych przez organ I instancji 36 ratach.

Wykazywaną przez skarżącą wysokość zobowiązań za usługi telewizyjne, telekomunikacyjne, raty za telefony komórkowe, trudno uznać za wydatki niezbędne i pierwszej potrzeby. W tym kontekście racjonalne stają się argumenty o braku podstaw do zwolnienia skarżącej w całości z ponoszenia opłat za pobyt jej własnych dzieci w pieczy zastępczej.

Źródło: [CBOSA](#)